

РЕШЕНИЕ

№ 361

гр. Перник, 07.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЕРНИК, ТРЕТИ ВЪЗЗИВЕН ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на пети октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: БИСЕР ЦВ. ПЕТРОВ

Членове: КРИСТИАН Б. ПЕТРОВ
НЕДА Н. ТАБАНДЖОВА
ЗАРКОВА

при участието на секретаря КАТЯ ХР. СТАНОЕВА
като разглежда докладваното от НЕДА Н. ТАБАНДЖОВА ЗАРКОВА
Въззивно гражданско дело № 20221700500407 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 258 - чл. 273 ГПК.

С Решение № 260134/06.05.2022г., постановено по гр.д. № 01366/2021г. по описа на ПРС, VIII-ми състав ответникът „ОЗК Застраховане“ АД е осъден да заплати на И. Е. Н. **1./ сумата 37,34 лева**, представляваща застрахователно обезщетение по договор за застраховка „Гражданска отговорност“, сключен със застрахователна полица № ***, за дължима от „Електрисите“ ЕООД лихва за забава върху трудовото възнаграждение за месец 02.2016 г. за периода от 23.06.2016 г. до 01.03.2021г., **ведно със законната лихва** от подаване на исковата молба - 23.03.2021 г. до окончателното ѝ изплащане, **като е отхвърлен иска** за сумата от **122.65 лева**, представляваща застрахователно обезщетение за дължимо от „Електрисите“ ЕООД трудово възнаграждение за м.02.2016 г., ведно със законната лихва от подаване на исковата молба - 23.03.2021 г. до окончателното ѝ изплащане, като погасен по давност, и за заплащане на застрахователно обезщетение за дължима от „Електрисите“ ЕООД лихва за забава за периода 26.03.2016 г. - 22.06.2016 г. и периода 02.03.2021 г. - 22.03.2021 г., като неоснователен; **2./ сумата 1297,01 лева**, представляваща застрахователно обезщетение по договор за застраховка „Гражданска отговорност“, стючен със застрахователна полица № ***, за дължима от „Електрисите“ ЕООД лихва за забава върху възнаграждението за ползван платен годишен отпуск от 18 дни през м.02.2016 г. за периода от 23.06.2016 г. до 01.03.2021 г., ведно със законната лихва от подаване на исковата молба - 23.03.2021 г. до окончателното ѝ изплащане, **като е отхвърлен иска** за **сумата от 4267,71 лева**, представляваща застрахователно обезщетение за дължимо от „Електрисите“ ЕООД възнаграждение за ползван платен годишен отпуск от 18 дни през м.02.2016 г., ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба – 23.03.2021г. до окончателното ѝ изплащане, като погасен по давност и за заплащане на застрахователно обезщетение за

дължима от „Електрисите“ ЕООД лихва за забава за периода 26.03.2016 г. - 22.06.2016 г. и периода 02.03.2021г. - 22.03.2021 г., като неоснователен; **3./**Отхвърлен е като неоснователен предявения от И. Е. Н. срещу „ОЗК Застраховане“ АД иск да бъде осъден ответникът да заплати на ищеца **сумата 566,22 лева, представляваща застрахователно обезщетение** по договор за застраховка „Гражданска отговорност“ за неизплатени от „Електрисите“ ЕООД възнаграждение за ползван платен отпуск от 2 дни през месец февруари 2016 г., поради смърт на родител в размер на 434,25 лв. и лихва за забава в размер на 131,97 лв. за периода от 26.03.2016 г. - 22.03.2021 г., **ведно със законната** лихва от датата на подаване на исковата молба - 23.03.2021 г. до окончателното ѝ изплащане; **4./** „ОЗК Застраховане“ АД е осъдено да заплати на И. Е. Н. **сумата 562,73 лв.** - представляваща застрахователно обезщетение по договор за застраховка „Гражданска отговорност“, сключен със застрахователна полица № ***, за неизплатени от „Електрисите“ ЕООД възнаграждение за ползван платен годишен отпуск от 2 дни през месец март 2016 г. в размер на 434,25 лв. и лихва за забава в размер на 128,48 лв. за периода от 23.06.2016 г. до 22.03.2021 г., **ведно със законната лихва** от подаване на исковата молба - 23.03.2021 г. до окончателното ѝ изплащане, **като е отхвърлен** иска за заплащане на застрахователно обезщетение за дължима от „Електрисите“ ЕООД лихва за забава за периода 26.04.2016 г. – 22.06.2016г., като неоснователен; **5./** Отхвърлен е като неоснователен предявения от И. Е. Н. срещу „ОЗК Застраховане“ АД иск за осъждане на ответника да заплати на ищеца **сумата 38,77 лева, представляваща застрахователно обезщетение** по договор за застраховка „Гражданска отговорност“ за неизплатени от „Електрисите“ ЕООД трудово възнаграждение за 2 дни престой през месец март 2016 г. в размер на 29,93 лв. и лихва за забава в размер на 8,84 лв. за периода 26.04.2015 г. - 22.03.2021 г., **ведно със законната лихва** от датата на подаване на исковата молба в съда - 23.03.2021 г. до окончателното ѝ изплащане.

Със същото решение е осъдено „ОЗК-Застраховане“ да заплати на И. Е. Н. сумата от 390,89 лв. - **разноски за производството по депото, а И. Е. Н. е осъден да заплати на ЗАД „ОЗК-Застраховане“ сумата от 72,00 лева – разноски по делото.**

Срещу така постановеното решение е депозирана въззивна жалба от И. Е. Н., чрез адвокат И. В., в частта, с която съдът е отхвърлил предявените срещу ЗАД „ОЗК-Застраховане“ АД искове за **сумата от 122.65 лева**, представляваща застрахователно обезщетение за дължимо, но неизплатено нетно трудово възнаграждение за м.февруари 2016г., **сумата от 4267,71 лева**, представляваща застрахователно обезщетение за дължимо, но неизплатено възнаграждение за ползван платен годишен отпуск от 18 дни през м.февруари 2016г., **сумата от 566.22 лева**, представляваща застрахователно обезщетение за дължимо, но неизплатено обезщетение за ползван платен отпуск от 2 дни през м.февруари 2016г. поради смърт на роднина, както и относно определеният размер на разноските в производството, представляващи адв.възнаграждение. В жалбата се поддържа, че решението в обжалваните части е незаконосъобразно и неправилно, поради което се моли да бъде отменено и исковете да бъдат изцяло уважени. Твърди се, че е изводът на съда относно настъпила погасителна давност по отношение на част от вземанията за застрахователно обезщетение за дължимо, но неизплатено нетно трудово възнаграждение за м.февруари 2016г., както и за застрахователно обезщетение за дължимо, но неизплатено възнаграждение за ползван платен годишен отпуск от 18 дни през м.февруари 2016г., е направен в противоречие със събраните по делото доказателства и в противовес на установеното със ЗМДВИП спиране на давностните срокове в периода от 13.03.2020г. до 13.05.2020г. Счита за неправилен извода на съда, че в полза на ищеца не е възникнало вземане за платен отпуск от 2 дни през м.февруари 2016г. поради смърт на роднина, тъй като при наличието на начисление от работодателя в разчетно-платежната ведомост, съответно отразено във фиша за заплата, то е налице и споразумение за дължимостта му на работника. Оспорва се първоинстанционното решение и в частта, с която е определен размерът на адвокатското възнаграждение на процесуалния представител на ищеца.

В срока по чл. 263, ал. 1 ГПК въззиваемото дружество по подробни съображения

изразява становище за неоснователност на жалбата и за потвърждаване на решението. Претендира присъждане на разноски за двете инстанции, вкл. юрисконсултско възнаграждение.

При извършената по реда на чл. 267, ал. 1, изр. първо ГПК служебна проверка, съдът установява, че жалбата е допустима (по съдържание е въззивна жалба, подадена против подлежащ на въззивно обжалване съдебен акт, в срока по чл. 259 ГПК, от процесуално легитимирана страна, имаща правен интерес от обжалването) и е съобразена с изискванията за редовност по чл. 260 и чл. 261 ГПК.

Със становище от 30.09.2022 г. въззиваемата страна ЗАД „ОЗК-Застраховане“ иска да бъде постановено решение, с което първоинстанционното решение да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно. Прави възражение за прекомерност по представения списък за разноски.

При извършената служебна проверка по реда на чл. 269 от ГПК съдът установи, че обжалваното първоинстанционно решение е валидно и допустимо. Не са налице основания за обезсилването му, поради което следва да бъде извършена проверка относно правилността на същото в обжалваната му част въз основа на наведените в жалбата доводи:

Предявени са искове с правна квалификация чл. 226, ал. 1 КЗ (отм.) и по чл. 86, ал. 1 ЗЗД. В настоящето производство е безспорно установено наличието на застрахователни договори „Обща гражданска отговорност - отговорност на работодателя“ между „Електрисите“ ЕООД и ЗАД „ОЗК – Застраховане“ АД, отнасящи се за 2016г. Жалбоподателят И. Н., който е ищец в първоинстанционното производство е застраховано лице, тъй като е сключило споразумение към трудов договор за предоставяне на основание чл. 107с, ал. 2 КТ временна работна ръка във Франция.

В обжалваното решение е прието, че обезщетението за неизползван платен годишен отпуск и обезщетението за неспазен срок на предизвестие са доказани по основание, но са погасени по давност. Съответно неоснователни са и обезщетенията за законни лихви върху тях.

Първоинстанционният съд е установил правилно фактическата обстановка.

Настоящият въззивен състав намира, че направеното с въззивната жалба възражение за неправилно прилагане на института на погасителната давност в първоинстанционното производство е основателно. С решение на Народното събрание от 13.03.2020 г. е обявено извънредно положение върху цялата територия на Република България, считано от 13.03.2020г. до 13.04.2020г., а с решение от 03.04.2020 г. на Народното събрание, срокът на извънредното положение е удължен до 13.05.2020 г. Съгласно приложимата в случая разпоредба на чл. 3, т. 1 от Закон за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 13.03.2020 г. и за преодоляване на последиците, за срока от 13.03.2020 г. до отмяната на извънредното положение спират да текат процесуалните срокове по съдебни, арбитражни и изпълнителни производства, с изключение на сроковете по определени производства, съгласно приложение, в което производствата по реда на чл. 47 от ЗМТА не са посочени. От друга страна § 13 от ПЗР към ЗИД на Закона за здравето предвижда, че сроковете, спрели да текат по време на извънредното положение, продължават да текат след изтичането на 7 дни от 14.05.2020 г.

Следователно за периода 13.03.2020г.-20.05.2020г. спират да текат сроковете, а от 21.05.2020 г. продължават да текат процесуалните срокове. В този смисъл са Определение № 76 от 31.03.2021 г. на ВКС по т. д. № 1508/2020 г., II т. о., ТК, Определение № 15/29.01.2021 г. по ч.г.д. № 4042/2020 г. на ВКС, I г.о. и др.

С обжалваното решение е отхвърлен като неоснователен иска за сумата от **122.65 лева**, представляваща застрахователно обезщетение за дължимо от „Електрисите“ ЕООД трудово възнаграждение за м.02.2016 г., ведно със законната лихва от подаване на исковата молба - 23.03.2021 г. до окончателното ѝ изплащане, като погасен по давност. Предвид

подаване на исковата молба на 23.03.2021г. и горепосочените задължителни указания на ВКС по прилагане института на давността по време на извънредното положение съдът намира, че процесната петгодишна давност не е изтекла към момента на депозирането на исковата молба в съда, ето защо съдът намира, че жалбата в тази част е основателна и предявения иск следва да бъде уважен, ведно със законната лихва, а решението отменено в тази част.

С обжалваното решение е отхвърлен като неоснователен иска за сумата от **4267,71 лева**, представляваща застрахователно обезщетение за дължимо от „Електрисите“ ЕООД възнаграждение за ползван платен годишен отпуск от 18 дни през м.02.2016 г., ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба – 23.03.2021г. до окончателното ѝ изплащане, като погасен по давност. присъдените с решението суми. Изискуемостта за плащане на това застрахователно обезщетение е настъпила на 01.03.2016г., като по изложени по- горе съображения към предявяване на исковата молба на 23.03.2021г. не е изтекла петгодишната давност. Поради това и въззивната жалба е основателна и обжалваното решение следва да бъде отменено в тази и част, като исковата претенция бъде уважена. Върху застрахователното обезщетение за главница в размер на 4 267,71 лева се дължи и законна лихва от датата на депозиране на исковата молба в съда до окончателното изплащане.

С обжалваното решение е отхвърлен като неоснователен иска за сумата от **566,22 лева**, представляваща застрахователно обезщетение по договор за застраховка „Гражданска отговорност“ за неизплатени от „Електрисите“ ЕООД възнаграждение за ползван платен отпуск от 2 дни през месец февруари 2016 г. поради смърт на родител в размер на 434,25 лв. и лихва за забава в размер на 131,97 лв. за периода от 26.03.2016 г. - 22.03.2021 г., **ведно със законната** лихва от датата на подаване на исковата молба - 23.03.2021 г. до окончателното ѝ изплащане.

Правилно първоинстанционния съд е възприел нормата на чл. 157, ал. 1, т. 3 КТ работодателят е длъжен да освобождава от работа работника или служителя при смърт на родител - 2 работни дни. Според чл. 157, ал. 3, т 1 КТ през време на отпуските по ал. 1 на работника или служителя се изплаща възнаграждение, както следва: по т. 1-3 - според предвиденото в колективния трудов договор или по споразумение между работника или служителя и работодателя. По делото не е представен КТД или споразумение, установяващи, че с работодателя е уговорено заплащането на възнаграждение при ползване на отпуск за смърт на родител и в какъв размер, поради което правилно първоинстанционния съд е приел, че в полза на ищеца не е възникнало вземане от „Електрисите“ ЕООД за възнаграждение за ползван платен отпуск 2 дни, поради смърт на родител. Предвид акцесорния характер на вземането, в полза на ищеца не е възникнало и вземане за дължима от работодателя лихва за забава. С оглед изложеното, ответникът не дължи пререндираното на това основание застрахователно обезщетение.

Поради това и въззивната жалба в тази част е неоснователна и обжалваното решение следва да бъде потвърдено в тази и част.

В останалата част решението като необжалвано е влязло в сила.

Предвид гореизложеното въззивната жалба се явява частично основателна, като първоинстанционното решение следва да бъде отменено в горепосочените части, като вместо него бъде постановено друго решение, с което исковете бъдат частично уважени.

С оглед изхода на делото съдът намира, че от направените от ищеца разноси в първоинстанционното производство в общ размер на 1420,17 лева му се дължи сумата от 1295,20 лева, сторени разноси съобразно с уважената част от исковете. Доколкото с първоинстанционното решение вече му е присъдена сумата от 390,89 лева, то съдът намира, че следва да осъди ответника да заплати на ищеца сумата от още 904,31 лева направените разноси в първоинстанционното производство.

С оглед изхода на делото съдът намира, че следва да отмени частично първоинстанционното решение и в частта му за присъдените по делото разноски в полза на ответното дружество. С обжалваното решение е определено юрисконсултско възнаграждение в размер на 72,47 лева в полза на ответното застрахователно дружество. С оглед отхвърлената част от исквете на същото дружество се следва сумата от 8,80 лева за направените разноски. Доколкото с обжалваното решение е присъдена сумата от 72,47 лева, то и съдът намира, че същото следва да бъде отменено за сумата от 63,67 лева.

Жалбоподателят Н. претендира присъждане на направените разноски и във въззивното производство. Същият е доказал разноски в размер на 1099,13 лева за държавна такса и адвокатско възнаграждение, от които съобразно с уважената част от искове следва да му бъде присъдена сумата от 973,57 лева, сторени разноски във въззивното производство в съответствие с уважената част от жалбата. Направеното възражение от страна на въззимаемата страна за прекомерност на претендираното от въззивника адвокатското възнаграждение е неоснователно, тъй като заплатеното възнаграждение напълно кореспондира с предвидения минимум в Наредба № 1 за минималните адвокатски възнаграждения.

Въззиваемото дружество претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение във въззивното производство, които съдът определя на 100,00 лева. В съответствие с отхвърлената част от жалбата на същото дружество следва да бъде присъдена сумата от 12,00 лева.

Водим от гореизложеното Пернишкият окръжен съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение №260134/06.05.2022г., постановено по гр. д. №01366/2021г. по описа на Районен съд– Перник в частта му, с която са отхвърлени като неоснователни, поради погасяването им по давност, предявените от И. Е. Н. с ЕГН: ***** и съдебен адрес: ***, чрез адв. И. В., срещу ЗАД „ОЗК-Застраховане“, с ЕИК: 121265177, със седалище и адрес на управление: гр. София, ул. „Св. София“ 7, искове за заплащане на сумата от **122.65 лева**, представляваща застрахователно обезщетение за дължимо от „Електрисите“ ЕООД трудово възнаграждение за м.02.2016 г., ведно със законната лихва от подаване на исковата молба - 23.03.2021 г. до окончателното ѝ изплащане, както и в частта за **сумата от 4267,71 лева**, представляваща застрахователно обезщетение за дължимо от „Електрисите“ ЕООД възнаграждение за ползван платен годишен отпуск от 18 дни през м.02.2016 г., ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба – 23.03.2021г. до окончателното ѝ изплащане. Както и в частта за разноските присъдени в полза на ответното дружество над сумата от 8,80 лева представляваща направени в първоинстанционното производство разноски по делото.

КАТО ВМЕСТО ТОВА ПОСТАНОВЯВА:

ОСЪЖДА ЗАД „ОЗК-Застраховане“, с ЕИК: 121265177, със седалище и адрес на управление: гр. София, ул. „Св. София“ 7 да заплати на И. Е. Н. с ЕГН *****, със съдебен адрес: ***, чрез адв. И. В., сумата от **122.65 лева**, представляваща застрахователно обезщетение за дължимо от „Електрисите“ ЕООД трудово възнаграждение за м.02.2016 г., ведно със законната лихва от подаване на исковата молба - 23.03.2021 г. до окончателното ѝ изплащане.

ОСЪЖДА ЗАД „ОЗК-Застраховане“, с ЕИК: 121265177, със седалище и адрес на управление: гр. София, ул. „Св. София“ 7 да заплати на И. Е. Н. с ЕГН *****, със съдебен адрес: ***, чрез адв. И. В., сумата от **сумата от 4267,71 лева**, представляваща

застрахователно обезщетение за дължимо от „Електрисите“ ЕООД възнаграждение за ползван платен годишен отпуск от 18 дни през м.02.2016 г., ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба – 23.03.2021г. до окончателното ѝ изплащане.

ПОТВЪРЖДАВА решението в останалата му обжалвана част.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 1 ГПК ЗАД „ОЗК-Застраховане“, с ЕИК: 121265177, със седалище и адрес на управление: гр. София, ул. „Св. София“ 7 *да заплати на* И. Е. Н. с ЕГН *****, със съдебен адрес: ***, чрез адв. И. В., сумата от **973,57 лева**- сторени във въззивното производство разноси, както и сумата от още **904,31 лева** - сторени разноси в първоинстанционното производство.

ОСЪЖДА И. Е. Н. с ЕГН *****, със съдебен адрес: ***, чрез адв. И. В., *да заплати на* ЗАД „ОЗК-Застраховане“, с ЕИК: 121265177, със седалище и адрес на управление: гр. София, ул. „Св. София“ 7, сумата от 12,00 лева, представляваща направени разноси във въззивното производство, съобразно отхвърлената част от жалбата.

Решението не подлежи на касационно обжалване, на основание чл. 280, ал. 3, т. 1 ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____